

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
316

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπεδέχθη τὴν ἐντολὴν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐκπλήρωσιν πατριωτικοῦ καθήκοντος καὶ ὑπερτάτου ἔθνικοῦ καὶ ἡθικοῦ χρέους.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀπευθύνεται ἀμέσως καὶ εὐθέως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τὴν πηγὴν τῆς ἰσχύος της, διὰ νὰ τὸν ἐνημερώσῃ, νὰ ἐκθέσῃ τὸ πρόγραμμά της καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ὁλόψυχον συμπαραστάσιν του εἰς τὴν τεραστίαν ἐθνικὴν προσπάθειάν της.

Ἐχει λεχθῇ ὅτι εἶναι σπουδαιότερον διὰ τοὺς λαοὺς νὰ γνωρίζουν ποῦ ἴστανται, παρὰ ποίαν ὁδὸν θὰ ἀκολουθήσουν. Ἡ χώρα εὕρισκετο εἰς κατάστασιν συγχύσεως καὶ ἀμηχανίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἐξέλθῃ ταχέως καὶ ἀσφαλῶς. Εὕρισκετο πρὸ ἐπικινδύνου συνταγματικῆς ἐκκρεμότητος, πλήρους ἀδυναμίας λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος καὶ συγχρόνως ἐνώπιον ἀδιεξόδου καὶ σοβαρῶν προβλημάτων.

Παρὰ τὰς δύο συνταγματικὰς περιπετείας καὶ τὴν ταλαιπωρίαν δύο δημοψηφισμάτων ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας, ἀντὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ χώρα Σύνταγμα, ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτῆς μία συρραφή διατάξεων.

Τὸ Σύνταγμα ὅμως δὲν εἶναι ἀπλὴ συλλογὴ κανόνων. Δὲν εἶναι ὁδηγὸς κυβερνητικῆς δρασεως, ἀπευθυνόμενος εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν κρατικῶν λειτουργῶν. Εἶναι θεμελιώδης νόμος, ρυθμίζων τὴν ἀσκῆσιν κυριαρχικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων, οἱ ὅποιοι τὸν ἀντιπροσωπεύουν καὶ τὸν κυβερνοῦν. Εἶναι νόμος καὶ διὰ τοὺς κυβερνῶντας καὶ διὰ τὸν λαόν καὶ καλύπτει διὰ τῆς προστατευτικῆς ἀσπίδος του ὅλας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων, ὅφ' ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς.

Μία συλλογὴ νομικῶν διατάξεων διὰ νὰ διεκδικῇ τὸν τίτλον Συντάγματος πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἐνσωματώνῃ καὶ νὰ κατοχυρώνῃ τρεῖς βασικὰς ἀρχάς. Πρῶτον : Τὸ ἄτομον ἔχει ὀρισμέναν ἐλευθερίαν ἢ ἀπαραβίαστα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ παραβιάζῃ μήτε αὐτὴ ἀκόμη ἢ δύναμις τοῦ Κράτους. Δεύτερον : Ὁ λαὸς δύναται νὰ ἀσκῇ τὴν κυριαρχικὴν του ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐνδιαφέρουν καὶ ἀναφέρονται γενικῶς εἰς τὴν χώραν. Τρίτον : Οὔτε ἄτομον οὔτε κρατικὸν ὄργανον ἢ ἐξουσία δύναται νὰ ἀσκῇ τὴν πλήρη κυριαρχικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' αὕτη πρέπει νὰ κατανέμεται μεταξὺ τοῦ ἐκτελεστικοῦ, τοῦ νομοθετικοῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ὥστε καὶ νὰ ἀποκαλῆται ἡ Κυβέρνησις

καὶ πράγματι νὰ εἶναι Κυβέρνησις τῶν νόμων καὶ οὐχὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐχει διατυπωθῇ ἐπιγραμματικῶς ὅτι ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἐξουσιῶν εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας ἀποτελεῖ αὐτὸν τοῦτον τὸν ὀρισμὸν τῆς τυραννίας. Τὴν θεμελιώδη ταύτην ἀρχὴν τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν, τοῦ ἀμοιβαίου ἐλέγχου καὶ τῆς ἐξισορροπήσεως αὐτῶν καταλύει τὸ ἰσχύον συνταγματικὸν καθεστὼς καὶ ἐπιβάλλει τὸν ἔλεγχον τῶν πάντων ὑπὸ τοῦ ἐνός. Δημιουργεῖται ὑπερσυγκέντρωσις ἐξουσιῶν εἰς δύο μόνον χεῖρας. Διχοτομεῖται ἡ Κυβέρνησις. Οἱ θεσμοὶ ἀντὶ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν λαόν, μετατρέπονται ἀπροσχηματίστως εἰς μέσα διατηρήσεως καὶ ἀνελέγκτου ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας.

Τὰ Συντάγματα, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ θεσμοί, πρέπει νὰ συμπορεύωνται μετὰ τὴν πρόδον τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, νὰ ἐξελισσονται καὶ νὰ ἐκσυγχρονίζονται. Δὲν εἶναι, βεβαίως, σκόπιμοι αἱ συχναὶ ἀλλαγαὶ ἢ τροποποιήσεις τῶν Συνταγμάτων, αἱ δὲ σχετικαὶ καὶ ἐπουσιῶδεις ἀτέλειαι δύναται νὰ ἀντιμετωπίζονται μετὰ πνεῦμα ἀνοχῆς, μετὰ πολιτικὴν προσαρμογῆς καὶ μετὰ πρακτικὰ μέσα θεραπείας τῶν ἀδυναμιῶν.

Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ σήμερον. Εἶναι γενικὴ ἢ διαπίστωσις τῆς πλήρους ἀδυναμίας λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ γεγονότος τούτου δὲν ἀποτελεῖ πλέον θέμα γνώσεως ἀλλὰ ζήτημα θάρρους, καλῆς πίστεως καὶ στοιχειώδους ἐντιμότητος.

Ἐπεστηρίχθη ὅτι τὸ Συνταγματικὸν τοῦτο σχῆμα δύναται νὰ ἀναθεωρηθῇ ὑπὸ τῆς πρώτης Βουλῆς. Ἡ ἀπόψις αὕτη στερεῖται σοβαρότητος. Λέγεται δηλαδὴ ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ δημιουργήσωμεν ἓνα ἐγκληματίαν, διότι διαθέτομεν τὰ μέσα ἀναμορφώσεώς του. Ἀλλὰ στερεῖται καὶ πειστικότητος. Οἱ ἔχοντες καὶ φυγαλέαν ἀκόμη γνώσιν τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας μας γνωρίζουν ἂν εἶναι εὐκολοὶ καὶ ἀποτελεσματικοὶ αἱ ἀναθεωρήσεις ἀκόμη καὶ ἂνευ τῶν περιορισμῶν τῶν ἀπιθάνων πλειονοψηφίῶν τοῦ Ψήφισματος.

Εἶναι καιρὸς νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς συνταγματικὰς περιπετείας. Νὰ παύσουν οἱ συνταγματικοὶ αὐτοσχεδιασμοί. Θὰ κινηθοῦν ταχέως αἱ ἀναγκαῖαι διαδικασίαι διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ χώρα, ἐπὶ τέλους, Σύνταγμα.

Μέχρι ψηφίσεως τοῦ νέου Συντάγματος ἡ Συντακτικὴ ἐξουσία θὰ ἀσκῆται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ Συντακτικῶν Πράξεων μετὰ φειδοῦς καὶ ἐντός, πάντοτε, τῶν

ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων ὁρίων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Πολιτεύματος.

Τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν ὑπῆρξαν ἐξόχως διαφωτιστικά. Ἐδωκαν χρυσταλλίνην ἀπάντησιν εἰς πλῆθος ἐρωτημάτων καὶ ἀποριῶν. Ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν θεμελιώνεται ἐπὶ ὄρκων ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ δὲν στερεώνεται δι' ἐντόνων ζητωκραυγῶν. Ἐπεισαν, πέραν πάσης λογικῆς ἀμφιβολίας, ὅτι δὲν μεταβάλλεται τὸ πολιτικὸν κλῆμα διὰ ψηφισμάτων καὶ ὅτι δὲν ἐξυψώνεται ὁ δημόσιος βίος διὰ μυστικῶν διαπραγματεύσεων, ἐκλογικῶν ἀνταλλαγμάτων καὶ ἄλλων ἀπαραδέκτων διὰ προηγμένης χώρας ἐκδηλώσεων καὶ συνηθειῶν.

Συμβαίνει, πολλάκις, εἰς τὸν δημόσιον βίον ὅ,τι καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικόν. Αἱ ἀνάγκαι ὑψοῦνται ἀπειλητικαί καὶ ἐκδικοῦνται τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν τὰς παραγνωρίζουν ἢ τὰς λησμονοῦν ἢ δὲν τὰς ἀντιμετωπίζουν ἐγκαίρως. Ἀπαράσκευος, ἡ ὑπεύθυνος ἡγεσία καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ μέγεθος τῶν κινδύνων καὶ τὴν σοβαρότητα τῶν προβλημάτων κατελήφθη ὑπὸ συγχύσεως καὶ πανικοῦ. Ἐλησμόνησεν ὅτι οἱ λαοὶ δὲν παίζουν πλέον νέα παιγνίδια βάσει παλαιῶν κανόνων. Ἐστράφη σπασμωδικῶς πρὸς παλαιὰ καὶ ἀχρηστευμένα σχήματα διὰ νὰ καταλήξῃ ἄνευ πολλῆς δυσκολίας, εἰς τὴν γνωστὴν «σύμπτωσιν ἀπόψεων» καὶ τὸν διορισμὸν τῆς ἀποκλήθεις «πολιτικῆς κυβερνήσεως».

Ἡ τοιαύτη «σύμπτωσις ἀπόψεων» ἀπετέλει, κυριολεκτικῶς, μίαν συμφωνίαν πολιτικοῦ κυνισμοῦ μεταξὺ δύο μερῶν, τοῦ μὲν ἐνὸς ἐνδιαφερομένου νὰ διατηρήσῃ, πάσῃ θυσίᾳ, τὰ κεκτημένα, τοῦ δὲ ἄλλου, ἔχοντος χάσει τὰ πάντα κατὰ τὸ παρελθόν καὶ ἐπιδιώκοντος, διὰ πάσης ὑποχωρήσεως καὶ παντὸς συμβιβασμοῦ, νὰ κερδίσῃ ὅ,τιδῆποτε.

Ἀλλὰ καὶ ἡ προβαλλομένη ὡς «πολιτικὴ κυβέρνησις» μῆτε πολιτικὴ ὑπῆρξε μῆτε καὶ κυβέρνησις. Ἐστερημένη πρωτοβουλίας καὶ πολιτικῆς εὐθύνης, τραυματισμένη πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς ἀπὸ τὴν γενεσιουργὸν τῆς πράξεως, τὴν «δοτὴν» ἐντολὴν καὶ βαρυνομένη μὲ τὰς ἀδυναμίας τῆς συνθέσεώς της, ἀπετέλει μᾶλλον ἑτερογενὴ καὶ ἑτερόκλητον ὁμάδα ἐργασίας παρὰ ὑπεύθυνον ὄργανον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν μεγάλων προβλημάτων. Παραπαίους, κυριολεκτικῶς, μεταξὺ τοῦ στόχου τῆς νὰ κερδίσῃ ὅπωςδῆποτε τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς καὶ τῆς ματαίας προσπάθειας τῆς νὰ πείσῃ τοὺς πάντας περὶ τῆς ἀδιαβλήτου διεξαγωγῆς αὐτῶν καὶ μὴ διαθέτουσα τὸ κύρος καὶ τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος, ἀφῆκε μίαν ἐκδήλωσιν ὀλίγων ἐκατοντάδων νεαρῶν ἀτόμων, νὰ προσλάβῃ ἀπειλητικὰς διαστάσεις καὶ νὰ ἐξελιχθῇ εἰς σοβαρὰν διατάραξιν τῆς δημοσίας τάξεως. Ἐπρόκειτο περὶ σκιάδους κυβερνήσεως, ὑπὸ πρωθυπουργὸν — σκιάν, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς, αἱ δυνατότητες καὶ τὰ ἔργα ἦσαν ἀντιστρόφως ἀνάλογα πρὸς τὴν θορυβώδη ἐμφάνισιν καὶ τὰς ἐντυπωσιακὰς ἐκδηλώσεις της.

Κυβερνήσεις, ὅμως, ἀνίσχυροι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ μεγάλα προβλήματα καὶ ἀνίκανοι νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς σοβαρὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ δὲν ἔχουν λόγον ὑπάρξεως καὶ δὲν δύνανται νὰ διατηρηθοῦν εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις.

Ὅπωςδῆποτε δὲν πρόκειται νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας τὸ ὅτι δὲν ἀντιμετωπίσθη ὡς θέμα ἀρχῆς καὶ δὲν κατηγγέλθη ἐξ ὑπαρχῆς ἡ τοιαύτης προσελύσεως καὶ ποιότητος συμφωνία, ἀλλ' οἱ πάντες σχεδὸν ἐξήρτων τὴν στάσιν των ἐκ τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποκομίσουν ὡς τρίτοι. Τονίζει καὶ τοῦτο, ἀτυχῶς, τὸ γεγονός ὅτι οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ καὶ τὸ πολιτικὸν κλῆμα μας δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξυγιανθοῦν διὰ τῶν ἰδίων των δυνάμεων.

ὑπὸ ἓνα τοιοῦτον συνταγματικὸν καθεστῶς καὶ μίαν τοιαύτην κυβέρνησιν ἐσυρόμεθα εἰς τὴν ταπεινωτικὴν περιπέτειαν μιᾶς σκηνοθετημένης ἐκλογικῆς διαδικασίας, τῆς ὁποίας ἦσαν περισσότερον ἀπρόβλεπτοι αἱ ἀνυπολόγιστοι συνέπειαι παρὰ ὁ νικητής. Ἀπλῶς, ἀνεζητοῦντο ἀγωνιωδῶς

ἀντίπαλοι διὰ τὸν ρόλον τοῦ ἡττημένου. Ἡ χώρα ἐξωθεῖτο, ἐβιάζετο, κυριολεκτικῶς, πρὸς τὸ ἀδιέξοδον. Δὲν εὐρισκόμεθα ἐνώπιον ἐξελίξεων, μῆτε καὶ ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐντὸς ἐνὸς θολοῦ κλίματος συγχύσεως καὶ ἐνὸς ἀσφυκτικοῦ κλοιοῦ ἀγωνίας. Οἱ ἐπαγγελόμενοι τὰς ἐξελίξεις δὲν ἔπειθον ὅτι τὰς ἐπεθύμουν, ἐνῶ οἱ πρὸς οὐς ἀπευθύνοντο δὲν τὰς ἐπίστευον ἢ δὲν τὰς ἀπεδέχοντο.

Ἀλλ' εἰς τὰς παρούσας στιγμὰς δὲν ὠφελεῖ ἡ ἀπαρίθμηση σφαλμάτων. Ἐπιβάλλεται νὰ ὑψώσωμεν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας ὅσον τὸ δυνατόν ὑψηλότερον διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸ μέλλον. Διότι αὐτὸς ἄλλωστε ἦτο ἀρχῆθεν ὁ σκοπὸς τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου. Καὶ αἱ Ἐνοπλοὶ Δυνάμεις τοῦ Ἑθνους ἐπενέβησαν ἐκ νέου ὅταν διεπίστωσαν παρέκκλισιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ.

Ἀποδεχθέντες τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν Πατρίδα θὰ ἐπιτελέσωμεν πιστῶς τὸ καθήκον μας. Θὰ προχωρήσωμεν ἀποφασιστικῶς ἀφήνοντας κατὰ μέρος, οἷαςδῆποτε καὶ οἰοδῆποτε, σκέψεις, ἀποφάσεις καὶ ἐνεργείας τοῦ παρελθόντος. Θὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν μας χωρὶς παρενθέσεις, χρονοδιαγράμματα, αὐτοσχδιασμούς καὶ αἰφνιδισμούς, ἀλλὰ μὲ βαθεῖαν συνειδήσιν εὐθύνης καὶ ἀπεραντον πίστιν εἰς τὸν λαόν μας. Ἡ χώρα δὲν θὰ κυβερνηθῇ διὰ τοῦ βραχίονος, ἀλλὰ διὰ τοῦ νοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπετέλεσε κανόνα τοῦ δημοσίου βίου οἱ πάντες νὰ ὑπόσχωνται πρὸς πάντας τὰ πάντα. Συνεχῆς ὑπῆρξεν ἡ ἐξαγγελία κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προγραμμάτων καὶ πάντοτε βεβαία ἡ ἐγκατάλειψις των. Εἴμεθα ξένοι πρὸς τὴν νοστορπίαν αὐτὴν, καθὼς καὶ πρὸς τὸν ἀκατάσχετον ρητορισμὸν, τὸν ὀργίλον καὶ πομπώδη, τῶν τελευταίων καιρῶν. Δὲν θὰ ὑποσχεθῶμεν ὅ,τι δὲν προτιθέμεθα νὰ τηρήσωμεν ἢ δὲν πρέπει ἢ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν. Δὲν θὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ ἐξαγοράσωμεν τὸν λαόν διὰ τῶν χρημάτων του.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν καὶ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἔργον τῆς τελευταίας θείας, νὰ ἐπισημάνωμεν τὰ σφάλματα καὶ τὰς ἀδυναμίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξάρωμεν τὰ ἐπιτεύγματα, ἰδίᾳ εἰς τὸν οἰκονομικὸν καὶ τὸν δημοσιονομικὸν τομέα, τὰ ὅποια ἔχουν προβληθῇ ὡς ὑποδειγματικά ὑπὸ ἐπιστήμων διεθνῶν ὁργανισμῶν καὶ τῶν ἐγκυροτέρων ὁργάνων τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης. Γνωρίζομεν ἐπίσης ποῦ αἱ προσπάθειαι ὑπελείφθησαν τῶν προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ λαοῦ. Ἡ καθ' ὠρισμένον ἢ ἐφ' ὠρισμένον, ὅμως χρόνον ἐπιτυχῆς ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων δὲν τὰ ἐξαλείφει ὀριστικῶς, ὅπως καὶ ἡ ἀποχώρησις μιᾶς κυβερνήσεως δὲν τὰ ἀπομακρύνει.

Δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν σοβαρότητα τῶν προβλημάτων μας, καὶ δὲν ὑποτιμῶμεν τὰς δυνατότητάς μας νὰ τὰ ἀντιμετωπίσωμεν. Ἡ ἰσχὺς μιᾶς χώρας κεῖται εἰς τὸν λαόν της. Καὶ ἔχομεν βαθεῖαν πίστιν εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ μας, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ ὀρθῶς τὰ γεγονότα καὶ τὰ γνωρίζει, ὅταν τὰ ἐκθέτωμεν ἐντίμως, εἰλικρινῶς, θαρραλέως, ὅπως πράττωμεν σήμερον. Ὅταν τοῦ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν.

Θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ἐπιδιώξεις μας εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα τοποθετοῦνται ἐπὶ δύο βασικῶν κατευθύνσεων : Πρῶτον, δημιουργία συνθηκῶν βραχυχρονίου οἰκονομικῆς ἰσορροπίας, διασφάλισης προϋποθέσεων διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν τιμῶν ἐντὸς οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀποδεκτῶν ὁρίων, ὡς καὶ ἀποκατάστασις ὁμαλοῦ ψυχολογικοῦ κλίματος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Δεύτερον, συμπλήρωσις καὶ ἐπέκτασις τῶν ἔργων βασικῆς ὑποδομῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν κινητοποίησιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐν γένει ἀναπτυ-

ξιακῶν στόχων τῆς χώρας μας. Μὲ τὴν δευτέραν αὐτὴν ἐπιδιώξιν συνδέεται καὶ ἡ ἐπανεξέτασις τῶν τιθεμένων προτεραιοτήτων ὡς καὶ ἡ ἱεραρχικὴ ἀποκατάστασις τῶν ἐπιδιωκτέων ἀναπτυξιακῶν στόχων εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους τομεῖς παραγωγῆς, οὕτως ὥστε νὰ ἐνθαρρυνθῇ πρωτίστως ἡ παραγωγή ἀγροτικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων. Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας καὶ διαγραφόμενας προοπτικὰς ἡ ἔμφασις εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ προϊόντος τῆς πρωτογενοῦς καὶ δευτερογενοῦς παραγωγῆς καθίσταται ἐπιβεβλημένη, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνετος κάλυψις τῶν ἀναγκῶν μας εἰς βασικὰ ἀγροτικὰ προϊόντα καὶ περαιτέρω αὐξήσις εἰς τὰς ἐξαγωγὰς τῶν βιομηχανικῶν μας προϊόντων.

Τὸ ρεῦμα τοῦ πληθωρισμοῦ πλήττει τὴν οἰκονομίαν ἐπὶ παγκοσμίῳ κλίμακος. Ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν πλήττει, κυρίως, τοὺς ἐξ ἡμῶν οἰκονομικῶς ἀδυνάτους καὶ δύναται νὰ ἀπειλήσῃ τὴν οἰκονομικὴν μας ἀνάπτυξιν καὶ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰ κοινωνικὰ μας ἐπιτεύγματα. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν μίαν λογικὴν σταθερότητα τῶν τιμῶν εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην οἰκονομίαν μας θὰ ἐφαρμόσωμεν εὐέλκτον δημοσιονομικὴν καὶ νομισματικὴν πολιτικὴν, ἀποβλέπουσαν νὰ τηρῇ τὸ σύνολον τῆς ιδιωτικῆς καὶ δημοσίας ζητήσεως εὐθυγράμμιζόντων μὲ τὴν αὐξανόμενην παραγωγικὴν ἱκανότητα τῆς οἰκονομίας. Παράλλῃλως θὰ ἐπιδιώξωμεν ἀποτελεσματικὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἐπιχειρήσεων, τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινού, διὰ τὴν διατύπωσιν ἀρχῶν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν τιμῶν καὶ τῶν μισθῶν, λογικῶν, ἀσφαλῶν καὶ ἀποδεκτῶν διὰ τοὺς καταναλωτάς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς ἐπιχειρηματίας.

Εἰς τὸν δημοσιονομικὸν τομέα αἱ δαπάναι θὰ ὑπαχθοῦν εἰς αὐστηρὰ κριτήρια ἐξυπηρετήσεως οὐσιαστικῶν σκοπῶν καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀποδόσεως. Στόχος τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς θὰ εἶναι ἡ δικαία κατανομή τοῦ βάρους τῶν κρατικῶν δαπανῶν μετὰ τῶν πολιτῶν καὶ ἡ προαγωγή τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ σταθερότητος. Συγχρόνως θὰ βελτιώσωμεν συνεχῶς τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων. Θὰ τροποποιήσωμεν φορολογικὰς διατάξεις, θεσπισθείσας κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν κλίμα ἀναταραχῆς, ἀβεβαιότητος καὶ χαλαρότητος. Τίθεται ἐκ νέου ἐν ἰσχύϊ ὁ προσφάτως καταργηθεὶς Α.Ν. 185/1967 «περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ παραβατῶν φορολογικῶν διατάξεων». Παράλλῃλως θὰ συνεχισθῇ ἡ δημοσίευσις τῶν καταλόγων τῶν φορολογουμένων, ἡ ὁποία εἶχε διακοπῇ ἀπὸ διετίας. Δὲν εἶναι μόνον ἀπαράδεκτον, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον, νὰ γίνεταί ἡ βεβαιώσις τῶν φόρων διὰ τῆς ἐρεύνης τῶν θυλακίων τῶν φορολογουμένων ὑπὸ στρατιῶν φορολογικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων πρέπει νὰ βασιζέται, ὅπως εἰς ὁλόκληρον τὸν πολιτισμένον κόσμον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ πολίτου.

Ἡ οἰκονομία, ὅμως, ὅπως καὶ ἡ πολιτικὴ, δὲν εἶναι σκοπός, ἀλλὰ μέσον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰς ποσὰ δραχμῶν, ξένων πρὸς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἐνδιαφέροντος τοποθετοῦμεν τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἰσχυρᾶς καὶ σταθερῶς εὐημερούσης ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Εὐημερία καὶ ἀφθονία εἰς τὴν γεωργίαν εὐεργετοῦν τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ παραγωγικότης τῶν ἀγροτῶν μας θὰ ὑψοῦται συνεχῶς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς καταλλήλων προγραμμάτων, ὥστε νὰ καταστῇ ἡ γεωργία μας περισσότερο εὐημεροῦσα εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ περισσότερο συναγωνιστικὴ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Βασικὸν στόχον τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς μας ἀποτελεῖ ἡ ἐξασφάλισις εἰς τοὺς ἀγρότας μας τιμῶν ἀναλόγων πρὸς ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας πληρώνουν δι' ἄλλα προϊόντα. Αἱ ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι θὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὴν σύνθλιψιν μετὰ τῶν ὑψηλῶν δαπανῶν παραγωγῆς καὶ τῶν χαμηλῶν τιμῶν τῶν προϊόντων των. Τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα θὰ αὐξηθῇ καὶ οἱ

ἀγρόται μας θὰ συμμετέχουν ἀναλόγως εἰς τὴν αὐξανόμενην γενικὴν εὐημερίαν.

Εἰς τὴν Βιομηχανίαν, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν περαιτέρω ἀναπτύξεώς της ἐπὶ ὀρθολογιστικῆς βάσεως. Θὰ καταστῇ συστηματικώτερα καὶ ἐντονωτέρα ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὀρυκτοῦ πλοῦτου εἴτε πρὸς τροφοδοτήσιν ἐγγωρίων μεταλλουργικῶν βιομηχανιῶν εἴτε πρὸς ἐξαγωγὴν. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰς ἀπαλλοτριώσεις πρὸς ἴδρυσιν βιομηχανιῶν θὰ ἐφαρμοσθοῦν πλήρως αἱ συνταγματικαὶ ἀρχαὶ περὶ προστασίας τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας. Παράλλῃλως πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν κινήτρων θὰ ἐνισχυθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡ ἐρευνα διὰ τὴν τεχνολογικὴν ἀνάπτυξιν ὥστε νὰ καταστῇ ἡ βιομηχανία μας περισσότερο συναγωνιστικὴ εἰς τὰς παγκοσμίους ἀγορὰς καὶ περισσότερο ἐξαγωγικὴ.

Ἡ πολιτικὴ τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας θὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἐπαρκoῦς ρεύματος, καλύπτοντος ἀπάσας τὰς βιομηχανικὰς ἀνάγκας, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐνεργειακῶν πηγῶν τῆς χώρας.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ δημιουργία δυναμικῆς, πλήρους ἀπασχολήσεως, οἰκονομίας ἀποτελεῖ τὴν εὐρεῖαν λεωφόρον τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἐντὸς τῆς πολιτικῆς ταύτης κεῖνται καὶ τὰ εἰδικὰ μέτρα, ὥστε ἕκαστος Ἕλλην νὰ συμμετέχῃ πράγματι εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς οἰκονομικῆς προόδου. Οἱ μισθωτοὶ μας θὰ ἀπολαύσουσι ἀναλόγως αὐξανόμενους μισθοὺς σταθεροῦ νομίσματος καὶ διαρκῶς βελτιουμένην προστασίαν κατὰ τῶν κινδύνων τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ γήρατος.

Τὸ σημερινὸν σύστημα κοινωνικῆς πολιτικῆς, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς Ὑγείας, ὅσον καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀσφαλίσεως, χρήζει ἀμέσου βελτιώσεως καὶ ταχείας καὶ ριζικῆς ἀναμορφώσεως. Ἐπιβάλλεται ἀλλαγὴ πορείας. Δὲν θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ πρόβλημα, ἀπλῶς, βάσει οἰκονομικῶν στοιχείων, στατιστικῶν δεδομένων καὶ ἀριθμῶν, ἀλλ' ὡς ὑπόθεσις ὑψίστης κοινωνικῆς σκοπιμότητος καὶ ζωτικῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης. Εἶναι, κυρίως, πρόβλημα συστήματος. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑφίστανται διαφωναίαι ἐπὶ τῶν μεθόδων, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ συμφωνήσωμεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ταχείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεώς του. Οὐδεὶς Ἕλλην πρέπει νὰ στερῇται ἐπαρκoῦς ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ συγχρόνου ἀσφαλιστικῆς καλύψεως.

Ἄλλ' ἂν ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ ἀποτελῇ ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους, ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τοῦ πολίτου, συμπορευομένην μὲ τὸ δικαίωμα — προνόμιον τῆς ἀτομικῆς του ἀνεξαρτησίας. Ἐκαστος πολίτης σήμερον, ἂν δὲν δύναται νὰ καταστῇ ἱκανὸς νὰ κυβερνᾷ, πρέπει, τοῦλάχιστον, νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ τὸν τρόπον τῆς διακυβερνήσεώς του, ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ δημοκρατικὰ ἰδεώδη καὶ νὰ ἀξιώσῃ δημοκρατικoὺς θεσμούς.

Τὸ Κράτος δύναται νὰ δημιουργῇ καὶ νὰ προσφέρῃ εὐκαιρίας, ἀλλ' αἱ εὐκαιρίαι στεροῦνται σημασίας ἂν δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι παρεσκευασμένοι διὰ νὰ τὰς χρησιμοποιήσουν. Ἡ αἴθουσα τοῦ σχολείου εἶναι τὸ λίκνον τῆς εὐκαιρίας τῆς ζωῆς.

Ὁ νοῦς τῶν πολιτῶν τοῦ ἀποτελεῖ τὸν πλοῦτον ἐνὸς ἔθνους. Ἐχει λεχθῇ ἐπιγραμματικῶς, ὅτι ἕνας ὄξυς νοῦς ἀποτελεῖ πηγὴν μεγαλυτέρας ἀξίας καὶ τοῦ οὐρανίου. Μόνον ἡ παιδεία δύναται νὰ παράσχῃ τὰ ὑψηλὰς καταρτίσεως στελέχη, τοὺς εἰδικευμένους ἐργάτας καὶ τοὺς διανοοῦμενους μὲ δημιουργικὴν φαντασίαν.

Εἶναι μέγα τὸ πρόβλημα τῆς παιδείας, ἀλλ' αἱ δυσκολίαι του δὲν δικαιολογοῦν δισταγμούς. Ἡ καλυτέρα ἐξοδος ἀπὸ μίαν δυσκολίαν εἶναι ἡ διὰ μέσου τῆς δυσκολίας.

Διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς ὅλους τοὺς μαθητάς καὶ σπουδαστάς μας τὴν εὐκαιρίαν ἀπεριορίστου ἀναπτύξεως τῶν

διανοητικῶν των ἱκανοτήτων, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην μόνον σχολικῶν κτιρίων καὶ καλυτέρων ἀποδοχῶν διὰ τοὺς διδασκάλους μας.

Θὰ ἐξυψώσωμεν τὴν Στοιχειώδη καὶ τὴν Μέσῃν Παιδείαν. Θὰ ἀναδιοργανώσωμεν καὶ θὰ ἀξιοποιήσωμεν τὴν Ἀνωτάτην Παιδείαν, ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀντὶ νὰ καθίστανται βάρους τῆς χώρας, νὰ δύνανται νὰ σηκώνουν τὰ βάρη της. Θὰ συμπληροῦνται ταχέως τὰ εἰς διδακτικὸν προσωπικὸν κενὰ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ θὰ αὐξηθῇ ἀπεριορίστως ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκόντων μέχρι πλήρους καλύψεως τῶν ἀναγκῶν. Ἄν τοῦτο δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἰσχύοντος συστήματος ἐκλογῆς καθηγητῶν, θὰ χρησιμοποιηθῇ νέα συνοπτικὴ διαδικασία ἐκλογῆς. Εἶναι καιρὸς πλέον ἢ ἐκλογὴ καθηγητοῦ νὰ μὴ ἀποτελῇ διαγωνισμόν διὰ τὴν ἀπονομὴν ἐπάθλου εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν, ἀλλὰ διαδικασίαν ταχείας ἐξασφαλίσεως διδασκάλου εἰς τοὺς σπουδαστάς.

Δὲν θὰ παράσχωμεν μόνον τὰ μέσα εἰς τοὺς σπουδαστάς μας, ἀλλὰ καὶ θὰ τοὺς ἐμπνεύσωμεν, τὴν ἰδέαν νὰ ἀγωνίζωνται διὰ τὴν ἀριστείαν, ἀντὶ νὰ ἐπιδιώκουν τὴν εὐκολίαν τῆς μετρίότητος.

Ἀντιμετωπίζομεν μὲ πνεῦμα κατανόησεως τὰς ἀνησυχίας τῶν νέων μας καὶ ἐκτιμῶμεν τὰς προοδευτικὰς καὶ θαρραλέας σκέψεις των καὶ τοὺς εὐγενεῖς των πόθους διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰ κοινά. Εἴμεθα ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν πρόδοον καὶ αὐτὴν ὑπηρετοῦμεν. Βασικὴ ὅμως προϋπόθεσις τῆς προόδου εἶναι ἡ τάξις. Οἱ σπουδασταὶ μας δύνανται νὰ ἐκφράζουν ὅσον ζωηρῶς ἐπιθυμοῦν τὰς σκέψεις καὶ τὰς διαφωνίας των, ἐφ' ὅσον δὲν διαταράσσουν τὴν δημοσίαν τάξιν. Δὲν δικαιοῦνται ὅμως νὰ προβαίνουν εἰς ἐκδηλώσεις, διὰ τῶν ὁποίων παρακωλύεται τὸ δικαίωμα τῶν ἄλλων νὰ ἀκροῶνται. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καταλαμβάνουν κτίρια καὶ διὰ παρανόμων μέσων νὰ ἐκβιάζουν τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων των. Ἀπορρίπτομεν ἐξ ὑπαρχῆς τὴν γνωστὴν τακτικὴν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν παρανομούντων διὰ συνεχῶς νέων παραχωρήσεων καὶ ὑποχωρήσεων, διότι ὡς ἔχει διαπιστωθῇ δι' αὐτῆς ἐνθαρρύνεται, ἀπλῶς, παρομοίᾳ τακτικῇ εἰς τὸ μέλλον.

Θὰ παρακολουθῶμεν μετὰ στοργῆς τὰ προβλήματα τῶν νέων μας καὶ θὰ ἀνταποκρινώμεθα εἰς τὰ αἰτήματά των, διὰ τὴν συνεχῇ βελτίωσιν τῶν ὁρων τῶν σπουδῶν των. Οἱ ἐνδεχομένως ὅμως φρονούντες ὅτι δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν τὸν ἐθνουςιασμόν τῶν σπουδαστῶν μας καὶ τοὺς χώρους τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων, καταχρώμενοι τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἀσύλου, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἄλλων σκοπῶν θὰ ἀντιληφθοῦν συντόμως τὴν πλάνην των.

Κατανοοῦμεν τὴν Ἀριστοτελικὴν ἀποψιν ὅτι οἱ νέοι ρέπουσι περισσότερον πρὸς τὴν δρᾶσιν παρὰ πρὸς τὴν μάθησιν. Τὰ πνευματικὰ ἰδρύματα ὅμως δὲν εἶναι χώροι δράσεως, ἀλλὰ κέντρα μαθήσεως, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα καὶ τοὺς ὁρους καθορίζει ἡ Πολιτεία.

Μόνον διὰ τῆς παιδείας θὰ καταστῶμεν λαὸς σοφώτερος, ἀλλὰ καὶ πλουσιώτερος καὶ δημοκρατικώτερος καὶ ἀσφαλέστερος. Ἐπ' αὐτοῦ δὲν ὑφίσταται εὐχέρεια ἐπιλογῆς. Δὲν ὑπάρχει ἐναλλακτικὴ λύσις. Ἐχουν ἐξαντληθῇ τὰ ὅρια. Δὲν παρέχεται περαιτέρω πίστωσις χρόνου. Θὰ ἀρχίσωμεν τώρα, ἀμέσως.

Ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις μεγάλων προβλημάτων εἶναι ἀδύνατος ὑπὸ καθεστῶς πολλαπλῶν ἀρμοδιοτήτων, ἀλλεπαλλήλων ἐπικαλύψεων, θεσμικῆς συγχύσεως καὶ ἀπροσδιορίστου βραδύτητος. Ἀπαιτεῖται κρατικὸς μηχανισμὸς ὑψηλῆς ἀποδόσεως, ἱκανὸς νὰ ὑπηρετήσῃ τὰς ὑψιζόμενας ἀνάγκας καὶ τὰς πολλαπλὰς ἀποστολάς ἐνὸς συγχρόνου κράτους.

Θὰ ἀναμορφώσωμεν τὸν κρατικὸν μηχανισμόν, θὰ βελτιώσωμεν τὰς μεθόδους του καὶ θὰ συντονίσωμεν τὰ προγράμματα του.

Ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ περιττὰς ὑπηρεσίας καὶ ὀρισμέναι διαδικασίαι θὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας. Οὐδεὶς θεσμὸς πρέπει νὰ θεωρῇται δεδομένος, ἀπαραβίαστος καὶ ἀμετάβλητος. Διὰ νὰ ἰσχύῃ πρέπει νὰ δικαιολογῇ διαρκῶς τὴν ὑπαρξίν του. Νὰ ἐρευνᾶται συνεχῶς ἂν ἐξυπηρετῇ κοινωνικὴν ἀνάγκην, ἂν ἐξυπηρετῇ ταύτην καλῶς ἢ μήπως ἄλλος θεσμὸς θὰ ἐξυπηρετεῖ ταύτην καλύτερον.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον καταργεῖται. Ἡ παρεμβολὴ του περιπλέκει τὰς διαδικασίας ἀποτελεσματικῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως, εἰσάγει τὴν ἀσυννόμεισιν εἰς τὰς πολιτικὰς σχέσεις καὶ παρακωλύει τὰς ἐξελίξεις τοῦ δημοσίου βίου.

Τὸ ΑΣΔΥ, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία ὑπῆρξεν ἄλλοτε μὲν ὑποτονικῇ ἄλλοτε δὲ παρεμβατικῶς παρακωλυτικῇ τῆς λειτουργίας τῆς Διοικήσεως, καταργεῖται.

Καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαία ἡ ρύθμισις τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀκυρωτικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα, ὡς καὶ τὸ προῖσχύον, ὡς λόγον ἀκυρώσεως προβλέπει τὴν ὑπέρβασιν ἐξουσίας καὶ τὴν παράβασιν νόμου. Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας θὰ ἀσκή τὰς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζόμενας ἀρμοδιότητας, θὰ ἐλέγχῃ τὴν νομιμότητα τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Εἰς τὸν ὅρον τῆς κυβερνητικῆς διαρθρώσεως πρῶτον μέτρον θὰ ἀποτελέσῃ ἡ κατάργησις τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων. Παραλλήλως ὅμως θὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἀποκέντρωσις, περιφερειακῶς μὲν διὰ τῆς μεταβιβάσεως ἀρμοδιοτήτων εἰς τοὺς νομάρχας καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, λειτουργικῶς δὲ διὰ τῆς διευρύνσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν περιφερειακῶν κρατικῶν ὀργάνων.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς θὰ ἀποτύχῃ, ἂν οἱ κρατικοὶ λειτουργοὶ μας δὲν ἐπιτύχουν νὰ κατακτήσουν τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν, νὰ κερδίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην των καὶ νὰ τοὺς ἐμπνεύσουν πίστιν εἰς τὴν ἐντιμότητα καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ Κράτους. Κυβερνήσεις καὶ δημόσιοι λειτουργοί, παντὸς κλάδου καὶ βαθμοῦ, πρέπει νὰ γίνουν οἱ ἰσχυροὶ καὶ πανταχοῦ παρόντες διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ. Νὰ καταστήσουν σκοπὸν των μίαν κοινωνίαν ἀτομικῆς εὐπρεπείας καὶ δραστηριότητος καὶ νὰ τὴν ἐπιβάλουν διὰ τοῦ παραδείγματός των, τῆς ὑψηλῆς των σκέψεως, τῆς ἀπλότητος τῆς ζωῆς των καὶ τῆς συστηματικῆς ἐργασίας των.

Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι θὰ τεθοῦν εἰς τὴν πρόθυμον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πολίτου. Ἄν παραστῇ ἀνάγκη, θὰ ἐπιβληθοῦν αὐστηρα κυρώσεις. Ἡ ἰσοβιότης καὶ ἡ μονιμότης δὲν θὰ ἀποτελέσουν μέσα ἀντιδράσεως ἢ καταφύγια ραθυμίας. Ἐχουν θεσπισθῇ διὰ τὴν προστασίαν τῶν δημοσίων λειτουργῶν πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λαοῦ. Δὲν εἶναι ξίφη εἰς τὰς χεῖρας τῶν κρατικῶν λειτουργῶν διὰ νὰ πλήττουν τοὺς πολίτας, ἀλλ' ἀσπίδες προστασίας των ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των χάριν τοῦ λαοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ μας θὰ ἐπιδείξουν κατανόησιν καὶ πατριωτισμόν καὶ θὰ συγκροτήσουν τὴν πρωτοπορίαν τοῦ νέου πνεύματος ἐντόνου ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην τὸ Ἕθνος.

Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν εἶναι γνωστὴ ἡ σταθερὰ προσήλωσις τῆς Χώρας μας εἰς τὰς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ πίστις της εἰς τὰς συμμαχίας καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν ἀνειλημμένων υποχρεώσεων ἀποτελοῦν μακρὰν παράδοσιν διὰ τὴν Χώραν μας καὶ βασίζονται ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς ὁργανώσεως καὶ τῆς μαχητικῆς ἰσχύος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεών μας. Ἡ Ἑλλάς θὰ παραμείνῃ πιστὴ εἰς τὰς διεθνεῖς υποχρεώσεις καὶ συμμαχίας της, διεκδικοῦσα ἐν ταῦτῳ καὶ τὰς ἐκ τῶν συμμαχιῶν ἀπορροεῦσας υποχρεώσεις τῶν ἄλλων. Ἡ γενικὴ τῆς πολιτικῆς θὰ συνεχίσῃ ἐμπνεομένη πάντοτε ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν

Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὰς ὁποίας θεωρεῖ θεμέλιον διὰ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν μεταξὺ τῶν Κρατῶν. Παραλλήλως ὅμως θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ διατήρησις καὶ ἡ σύσφιγξις τῶν φιλικῶν σχέσεων πρὸς πᾶσαν χώραν ἐν πνεύματι ἀμοιβαίας κατανόησεως, συνεργασίας καὶ προαγωγῆς κοινῶν συμφερόντων. Ἰδιαιτέρως, παγία ἐπιδιώξεις τῆς Κυβερνήσεως ἔσται ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγαθωτέρων δυνατῶν σχέσεων μετὰ τοὺς γείτονάς μας, ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ εὕρῃ τὴν δέουσαν ἀνταπόκρισιν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Κύπρον, ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπανειλημμένως ἐξαγγελθῇ, συνίσταται δὲ εἰς τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἀκεραιότητος καὶ τοῦ ἐνιαίου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ ὅτι προσφορωτέραν διαδικασίαν ἐν προκειμένῳ ἀποτελοῦν αἱ ἡδὴ εὐρισκόμεναι ἐν ἐξελίξει ἐνισχυόμεναι διακοινοτικαὶ συνομιλίαι.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ διεύρυνσιν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες συνδέουν αὐτὴν μετὰ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας δὲν ἐντάσσομεν κἄν θέμα ἀναμίξεως ξένων εἰς τὰς ἐσωτερικάς μας υποθέσεις. Σοβαροὶ καὶ υπεύθυνοι ἄνθρωποι εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον δὲν εὐρίσκουν χρόνον νὰ ἀσχοληθοῦν μετὰ προβλήματα ἄλλων χωρῶν, ἀσχολούμενοι μὲ τὰ προβλήματα τῶν ἰδικῶν των, πολλοὶ τῶν ὁποίων, μάλιστα, ἔχουν περισσότερα καὶ ὀξύτερα τῆς ἰδικῆς μας. Ἀνεύθυνοι ἐκδηλώσεις ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁποθενδήποτε ὑποκινούμεναι ἢ προσερχόμεναι μᾶς ἀφήνουν ἀδιαφόρους. Δὲν θὰ ἐξαρθήσωμεν τὴν τύχην τῆς Χώρας μας ἀπὸ ψιθύρους καὶ φωνασκίας. Δὲν θὰ παραδοθῶμεν εἰς τὴν δίνην τῆς ἀναρχίας διὰ νὰ εἰσπράξωμεν ἐπαίνους. Δὲν προτιθέμεθα νὰ καταστῶμεν ἐργαστήριον ἐκτελέσεως συνταγῶν ἀνευθύνων κύκλων.

Διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ὅμως ἐφαρμογὴν οἰασδήποτε πολιτικῆς δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ Κυβέρνησις. Ἀπαιτεῖται ἡ κινητοποίησις καὶ ὁ συντονισμὸς ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους. Ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον μας εὐρίσκονται εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τὰς χεῖρας ὅλων μας. Ἀνευ προκαταλήψεως καὶ μεροληπιτικῶν διακρίσεων θὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν βοήθειαν ὅλων τῶν ζωτικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ παιδεία, ἡ πείρα καὶ ἡ φρόνησις ἔχουν φωτίσει καὶ κατευνάσει τὸν νοῦν. Δὲν εἶναι στιγμὴ μικρῶν καὶ ἀσημάντων πραγμάτων, ἀλλὰ ὥρα μεγάλων ἀποφάσεων καὶ εὐκαιρία σοβαρῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν εὐθύνην ἀπὸ τὸν λαόν, ἀλλὰ νὰ διεγείρῃ, νὰ τονώσῃ καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν παραγωγικότητα καὶ τὴν δημιουργικὴν του δραστηριότητα. Θὰ ἐνισχύσῃ τὴν αὐτονομίαν τοῦ ἀτόμου καὶ θὰ διευρύνῃ τὸν ὀρίζοντα τῶν πρωτοβουλιῶν του. Θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν δυνατότητα εὐκαιριῶν δι' ὅλους. Δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰδικὰ προνόμια, εὐνοϊκὰς μεταχειρίσεις καὶ χαριστικάς παροχὰς ὑπὲρ ὀλίγων καὶ εἰς βάρος τοῦ συνόλου. Δὲν θὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ τὰς μολύνσεις καὶ τὰς ρυπάνσεις. Ἀλλὰ θὰ εἶναι ἀτεγκτος εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἡθικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ ἀμειλικτος εἰς θέματα ἡθικῆς τάξεως.

Ἡ νομιμότης καὶ ἡ ἰσότης ἐναντι τοῦ νόμου δὲν θὰ παραβιαστοῦν χάριν οἰασδήποτε παροδικῆς καὶ ἀμφιβόλου σκοπιμότητος. Δὲν ἔχει ἡ Χώρα ἀνάγκην πελατείας καί-ροσκοπῶν. Προτιμῶμεν, ἂν χρειασθῇ, νὰ θυσιάσωμεν ὑλικά ἀγαθὰ διὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ἡθικὴν ἀκτινοβολίαν τῆς κοινωνίας μας.

Ἀποτελεῖ προειδοποίησιν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ καταστῇ ὁ λαὸς μας ἄθροισμα ὀλίγων γυπαετῶν καὶ μυριάδων πτωχῶν στρουθίων, κατὰ τὴν γνωστὴν ἐκφρασὴν τοῦ Βλάση Γαβριηλίδου. Ὅπως εἰς ὅλας τὰς προηγμένας χώρας, δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐλεύθερον πεδῖον ἀσυνδοσίας, καιροσκοπισμῶν καὶ εὐκόλων

καὶ ἀδίκων πλουτισμῶν. Δὲν δύναται νὰ εὐημερῇ μία μόνον μερίς, ἐὰν ὑποφέρῃ τὸ σύνολον.

Ἀπὸ τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1830, ἀφ' ὅτου κατέστημεν ἐπισήμως ἀνεξάρτητον Κράτος, αἱ ἀνεκπλήρωτοι ὑποσχέσεις ἔχουν καταστῇ θεμέλιον τῆς πολιτικῆς ζωῆς μας. Ἐνα ἔθνος ὅμως δὲν προοδεύει διὰ τῶν ἀνεκπληρωτῶν ὑποσχέσεων, ἀλλὰ διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων.

Ἡ ἐντιμότης εἶναι καλυτέρα πολιτικὴ. Ὑποσχόμεθα μόνον ὅ,τι ἐντίμως πιστεύομεν ὅ,τι δυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν. Δὲν λέγομεν εἰς τὸν λαόν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκούσῃ, ἀλλ' ὅ,τι ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀκούσῃ. Ἀγνοοῦμεν τοὺς συνήθεις καὶ εὐκόλους δρόμους τῆς ἐξαπατήσεως, τῆς καταδουλοποιήσεως καὶ τῆς προσκαίρου δημοτικότητος. Γνωρίζομεν τὰς δυσκολίας αὐτῆς τῆς πολιτικῆς μας. Εἶναι ἡ ἀντίθετος πρὸς τὰς συνηθείας ἐνὸς καὶ ἡμίσεος αἰῶνος. Ἡ ἡγεσία ὅμως ὀφείλει νὰ διδῇ εἰς τὸ ἔθνος τὸ παράδειγμα τῆς τιμῆς καὶ τὸ μέτρον τῆς πνευματικῆς ἐντιμότητος.

Ἐκτιμῶμεν τὴν τεραστίαν σημασίαν τῆς συμβολῆς τοῦ Τύπου εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην. Ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου δὲν εἶναι χρήσιμος μόνον εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τὸν ἀναγνώστην, ἀλλ' ὑπηρετεῖ ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν, ἀνσίγει νέους ὀρίζοντας εἰς τὸν λαόν. Ὁ ἀσύστολος κιτρινοσμός κομματικῶν ἐντύπων, διαστρέφων τὰ γεγονότα καὶ κακοποιῶν τὴν ἀλήθειαν, πλήττει καίριως τὸν δημόσιον βίον, τραυματίζει τοὺς θεσμούς, ὑποβιβάζει τὴν πνευματικὴν στάθμην τοῦ λαοῦ, ἐξουδετερώνει τὰς πρωτοβουλίας καὶ τὴν δημιουργικὴν δραστηριότητα τῶν δημοσίων ἀνδρῶν καὶ τρέπει πολλοὺς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πικραμένους καὶ ἀηδιασμένους, διὰ νὰ μείνῃ τὸ πεδῖον ἐλεύθερον εἰς τοὺς μετρίους καὶ τοὺς ἀδιστακτοὺς. Ὁ Τύπος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν του τῆς διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὄργανον ἐξαλλοσύνης καὶ δημοκοπίας. Διὰ νὰ καταστῇ ἐκπαιδευτικὴ δύναμις καὶ πολυτιμον ὄργανον καθοδηγήσεως τῆς κοινῆς γνώμης, πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ μόνον ὡς κερδοφόρος ἐπιχείρησις.

Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν ἀποτελεῖ μεταφορὰν δυνάμεως, ἀλλ' ἀπόφασιν ἀναμορφώσεως, ἀντιμετωπίσεως κινδύνων καὶ ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς προόδου.

Δὲν ἐπιδιώκομεν διακρίσεις καταστάσεως ἐκτάκτων ἐξουσιῶν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐγκαθίδρυσιν καθεστῶτος. Φιλοδοξοῦμεν νὰ προπαρασκευάσωμεν τὴν Χώραν δι' ἓνα ἀδιατάρακτον καὶ γνησίως δημοκρατικὸν βίον καὶ νὰ καταστήσωμεν τὸν λαόν μας ἀποκλειστικὴν καὶ μόνιμον πηγὴν τῆς ἐξουσίας.

Ἡ δημοκρατία ὅμως, καθὼς καὶ ἡ ἀρετὴ, δὲν ἐπιβάλλεται διὰ τῆς νομοθεσίας. Ἀναδύεται ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ. Δημιουργεῖ περισσότερας ὑποχρεώσεις παρὰ δικαιώματα. Ἀντικαθιστᾷ τὸν κατανυχασμὸν διὰ τοῦ αὐτοπεριορισμοῦ. Ἀπαιτεῖ διαρκὴ ἐπαγρύπνησιν, διότι εἶναι, τοῦλάχιστον, ἐξ ἴσου δύσκολος ἡ διατήρησις μετὰ τὴν ἀπόκτησίν της, ἀλλὰ καὶ συνεχεῖς θυσίας καὶ αὐστηροτέραν ὑπακοὴν εἰς τὸν ἡθικὸν νόμον ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν διακυβερνήσεως. Ἐπιβάλλει συνεχῇ προσπάθειαν τελειοποιήσεως τοῦ ἀτόμου, διότι ἡ ἐπιτυχία εἰς πᾶσαν δημοκρατικὴν ἐκδήλωσιν ὀφείλει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ ἄτομον. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀναμόρφωσις ἐκ τῶν ἔσω, καλύπτουσα ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἑθνικῆς ζωῆς. Νὰ ἐξυγιανθοῦν τὰ δημόσια ἥθη καὶ νὰ ἐξυψωθῇ ἡ στάθμη τοῦ δημοσίου βίου. Νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εὐπρέπεια εἰς ὅλας τὰς δημοσίας σχέσεις καὶ ἐκδηλώσεις. Νὰ ἐδραιωθῇ ἡ πίστις τῶν πολιτῶν περὶ τῆς συμβολῆς των εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τῆς δικαίας συμμετοχῆς των εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Νὰ καταστῇ ἡ δημοκρατία κινήσις ζωῆς εἰς τὰς κοινωνικάς καὶ οἰκονομικάς σχέσεις. Νὰ ἀντικατασταθῇ εἰς τὰς συναλλαγὰς Κράτους καὶ πολίτου ἡ

νοοτροπία αὐθαιρέτου δυνάστου καὶ πτωχοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς σχέσεως ἐντίμου Κράτους καὶ ὑπερηφάνου πολίτου.

Ἄνευ αὐτῶν ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἀποτελεῖ προσωπεῖον, παγίδα, καταφύγιον ἢ κενὸν τύπον. Ὅταν ἡ Χώρα θὰ εἶναι ἐτοίμη θὰ ὀδηγηθῇ εἰς ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαὶ ὅμως δὲν θὰ διεξαχθοῦν μετὰ κομματικῶν φατριῶν, ἀλλὰ μετὰ πολιτικῶν κομμάτων ἀρχῶν, διότι μόνον κοινὰ ἰδέαι συνδέουν τοὺς ἀνθρώπους, διαμορφώνουν τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις των καὶ προσελκύουν εἰς πολιτικούς ἀγῶνας ἐπίλεκτα κοινωνικὰ στελέχη.

Τὸ Ἔθνος ἀπαιτεῖ σήμερον περισσότερα καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπὸ τὸν λαόν. Θὰ προχωρήσωμεν καὶ θὰ ἐπιτύχωμεν. Ἐχομεν καὶ τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν. Ὑπεράνω ὅμως παντὸς ἄλλου ἔχομεν πίστιν εἰς τὸν λαόν μας. Οἱ διστακτικοί, οἱ πανικόβλητοι, οἱ ἡττοπαθεῖς, οἱ ἀπολογηταὶ τῆς ἀναρχίας, δύνανται νὰ ἀποσυρθοῦν εἰς τὰ περιθώρια τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ὑπὸ τὴν κάλυψιν κενῶν συνθημά-

των, ἀχρήστων συνταγῶν καὶ ἐκκλήσεων πρὸς τὰ πάθη. Τὰ οἰαδήποτε ἐμπόδια θὰ παραμερισθοῦν ἄνευ δισταγμοῦ ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Ἑθνους.

Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες,

Εἰς μίαν κρίσιμον ὥραν, ὅταν ὁ μέγας Πρόεδρος LINCOLN ἠρωτήθη ἂν ἐπίστευεν ὅτι ὁ Θεὸς ἦτο παρὰ τὸ πλευρόν του, ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐνδιαφέρει ἂν ὁ Θεὸς εὕρισκεται παρὰ τὸ πλευρόν μας, ἀλλ' ἐὰν ἡμεῖς εἴμεθα παρὰ τὸ πλευρόν τοῦ Θεοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι εὕρισκόμεθα παρὰ τοῦ πλευρόν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ λαοῦ μας. Ἡνωμένοι θὰ θέσωμεν σταθερὰ καὶ ἀκλόνητα θεμέλια, διὰ τὴν γενικὴν λαϊκὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀκτινοβολίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1973

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἔτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	400
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	700
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. .	»	1.500
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	3.500

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20
2. » » » Β'	»	20
3. » » » Γ'	»	15
4. » » » Δ'	»	35
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15
6. » » Παράρτημα	»	10
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	75
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	175

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 5, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διόλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 Δραχ. | 500 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 » | 500 |

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συν/σμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων ὡς καὶ τῶν Φιλοanthρωπικῶν Σωματείων ..	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱακτικῶν ὑδάτων ..	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5 %.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἑναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπραξέως, ὅπερ, μερὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνύλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζώμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλονται δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ